ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

(Τί λένε ἡ γνωστότερες Γαλλίδες βεντέττες)

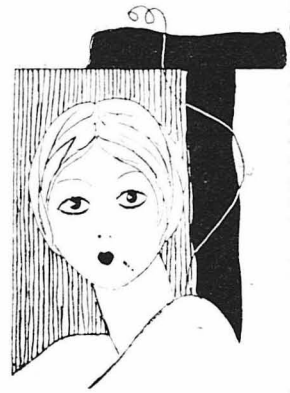

Ἰ σχέσιν ἔχει ἡ μόδα μὲ τὸν κινηματογράφο; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλες τὶς γυναῖκες, ὅσες θαυμάζουν καὶ ζηλεύουν τὶς θαυμάσιες τουαλέττες ποὺ φοροῦν ἡ πρωταγωνίστριες στὶς διάφορες ταινίες, τὸ ἔθεσε ἕνα μεγάλο παριζιάνικο περιοδικὸ μόδας στὶς γνωστότερες Γαλλίδες βεντέττες. Καὶ ἡ ἀπαντήσεις, ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες, λύουν τὴν ἀπορία τῶν χαριτωμένων θαυμαστριῶν τῶν τουαλεττῶν τῆς ὀθόνης. Ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις αὐτὲς παραθέτουμε τὶς καλύτερες, ἐκεῖνες δηλαδὴ ποὺδώσαν ἡ κομψότερες καλλιτέχνιδες τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου.

Ἡ ΚΟΛΕΤΤ ΝΤΑΡΦΕΙΓ ἀπάντησε ὡς ἑξῆς:

«Ἡ μόδα στὴν ὀθόνη — ἐννοῶ τὴ μόδα τοῦ στούντιο, ὑπακούει σὲ νόμους ποὺ διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τοὺς κανόνες τῆς συνηθισμένης μόδας. Εἴμαστε δηλαδὴ ὑποχρεωμένες νὰ προτρέχουμε, νὰ προμαντεύουμε τὴν αὐριανὴ μόδα, ὥστε. ὅταν ἡ ταινίες μας θὰ προβάλλωνται μετὰ ἕνα-δυὸ χρόνια, νὰ μὴ φαινόμαστε γελοῖες, μὲ τὰ περασμένα ροῦχα μας. Ἀλλὰ συγχρόνως δὲν πρέπει νὰ φτάνουμε καὶ σὲ ὑπερβολές. Γιατὶ τότε θὰ φανοῦμε γελοῖες μόλις προβληθεῖ ἡ ταινία μας. Τὸ καλύτερο λοιπὸν εἶνε νὰ περιοριζόμεθα στὶς δοκιμασμένες, τὶς ἁπλές, τὶς χωρὶς ἀξιώσεις φόρμες.

Πρέπει ἐπίσης νὰ προσέχουμε μὲ ἐξαιρετικὴ εὐσυνειδησία τὰ χρώματα. Ὁ κινηματογραφικὸς φακὸς δὲν τὰ ἀγαπᾶ ὅλα. Σκοτώνει μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐξαίρει σὲ ἐπικίνδυνο βαθμὸ ἄλλα. Πρέπει λοιπὸν νὰ κυττάζωμε ὅλες τὶς τουαλέττες μας μέσα ἀπὸ ἕνα μπλὲ γυαλί. Ἔτσι θ' ἀποφύγουμε ὅ,τι δὲν ταιριάζει στὸ στούντιο. Ὅπως βλέπετε, εἶνε τόσο δύσκολο νὰ ντυθῆ μιὰ γυναῖκα γιὰ τὴν ὀθόνη, ὅσο καὶ γιὰ νὰ βγῆ ἔξω. Εἴμαστε δηλαδὴ δυὸ φορὲς σκλάβες τῆς μόδας. Λυπηθῆτε μας».

* * *

Ἡ ΣΟΥΖΥ ΠΙΕΡΣΟΝ ἀπάντησε:

«Μοῦ κάνει ἐντύπωσι τὸ ὅτι οἱ ράφτες δὲν σκέφτηκαν ἀκόμα νὰ κινηματογραφοῦν τὶς καθημερινὲς παρελάσεις τῶν μαννεκὲν μὲ τὰ νέα φορέματα τῆς μόδας. Ἂν γινόταν αὐτό, δὲν θ' ἀναγκαζόντουσαν νὰ ἔρχωνται στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ ντυθοῦν ἡ κομψευόμενες κυρίες ὅλου τοῦ κόσμου. Θὰ διάλεγαν ἀπὸ τὴν ὀθόνη — ζωντανὸ καὶ πρόχειρο φιγουρίνι — τὸ μοντέλο ποὺ θὰ τοὺς ἄρεσε. Ἂν μιὰ μέρα γίνει κ' αὐτό, θὰ πρέπει οἱ ράφτες νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει τὶς ἀλλοιώσεις ποὺ προκαλεῖ ὁ κινηματογράφος στὰ φορέματα. Μερικὰ φορέματα π.χ., τὰ ὁποῖα φαίνοντσι στὴν ὀθόνη ἐξαιρετικὰ κομψὰ καὶ χαριτωμένα, παρουσιάζονται γελοῖα ὅταν φορεθοῦν ἔξω. Δὲν θὰ τολμούσατε, μὲ ἄλλα λόγια, κυρία μου, νὰ πᾶτε σὲ μιὰ ἑσπερίδα μὲ τὸ μαντὼ ποὺ εἴδατε νὰ φορῆ σὲ μιὰ ταινία ἡ Γκρέτα Γκάρμπο καὶ ποὺ σᾶς εἶχε φανεῖ θαυμάσιο καὶ ἐξαιρετικό. Ἡ ὀθόνη σκοτώνει τὰ χρώματα καὶ στανίως σέβεται τὶς φόρμες. Χρειάζονται δηλαδὴ γιὰ τὸ στούντιο εἰδικὰ ὑφάσματα ποὺ ν' ἀντέχοιν στὴ φωτογράφησι. Ἐγώ, τοὐλάχιστον, διαλέγω ἡ ἴδια τὸ ὕφασμα τῶν φορειιάτων μου καὶ σχεδιάζω μόνη μου τὸ φιγουρίνι. Μιὰ καλλιτέχνις τοῦ κινηματογράφου πρέπει ἐπίσης νὰ ωαντεύῃ τὴν αὐριανὴ μόδα, γιατὶ περνοῦν πάντοτε ἀρκετοὶ μῆνες μεταξὺ τοῦ γυρίσματος μιᾶς ταινίας καὶ τῆς προβολῆς της στὸ Κοινόν».

* * *

Ἡ ΡΟΛΛΑ ΦΡΑΝΣ ἔδωσε τὴν ἑξῆς ἀπάντησι:

«Μᾶς ρωτοῦν συχνὰ τὴ γνώμη μας γιὰ τὴ μόδα. Γιὰ μᾶς λοιπὸν ἡ μόδα εἶνε πράγματι μιὰ συνεχὴς ποίησις. Ὅλα στὴ μόδα εἶνε ὤμορφα, ἀρκεῖ νὰ εἶνε καινούργια καὶ λίγο παράξενα, εἴτε γιὰ κοντά, εἴτε γιὰ μακρυὰ φουστάνια πρόκειται, εἴτε γιὰ ἄκοπα, εἴτε γιὰ κομμένα μαλλιά, εἴτε γιὰ πλεξίδες, εἴτε γιὰ κότσους. Εἴμαστε ἡ περήφανες κ' αἰσιόδοξες ὑπήκοοι τῆς βασίλισσας αὐτῆς. Καὶ ἡ μόνη χαρά μας εἶνε νὰ ἀκολουθοῦμε τὶς αὐταρχικὲς διαταγές της.

Τώρα πάλι περιμένω, ὅπως ὅλες ἡ ἀδελφές μου, μὲ πραγματικὴ ἀγωνία, τὶς νέες διαταγὲς τῆς Μόδας, ποὺ σήμερα ἡ αὔριο θὰ ἔρθῃ νὰ ἀναστατώσῃ τὶς καρδιὲς τῶν γυναικῶν».

Ἡ ΒΑΝΤΑ ΒΑΓΚΕΝ ἀπάντησε:

«Τὸ νὰ ντύνεται μιὰ γυναῖκα γιὰ τὴν ὀθόνη καὶ τὸ νὰ ντύνεται γιὰ νὰ βγῆ ἔξω, εἶνε δυὸ διαφορετικὰ προβλήματα. Παρὰ τὶς θεωρίες μερικῶν αἰσθητικῶν, ποὺ βεβαιώνουν ὅτι ὁ κινηματογράφος πρέπει νὰ εἶνε «ἡ εἰκόνα τῆς ζωῆς», ὁ κινηματογράφος ἔχει ἀντιθέτως μερικοὺς νόμους ἐντελῶς δικούς του, ποὺ τὸν κάνουν παντοδύναμο καὶ τοῦ ἀπαγορεύουν νὰ μοιάζῃ μὲ τὴν καθημερινὴ ζωή. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμπιστεύονται στὸν σκηνογράφο τῆς ταινίας, ἢ τοὐλάχιστον σ' ἕναν εἰδικὸ ποὺ ἔχει μελετήσει πολὺ τὸ σενάριο, τὴ φροντίδα νὰ σχεδιάσῃ τὰ φορέματα τῶν πρωταγωνιστριῶν. Ἔτσι, μιὰ τουαλέττα ποὺ θὰ ἦταν ἀνορθογραφία στὸν ἱππόδρομο ἢ σὲ μιὰν ἑσπερίδα, γίνεται στὴν ὀθόνη ἕνα ζωντανὸ μέρος τῆς ταινίας. Ἐξηγεῖ καλύτερα τὸν χαρακτῆρα τῆς ἡρωΐδος κ' ἐξαίρει τὴ σημασία τοῦ ρόλου της. Καὶ στὴν Εὐρώπη εἰδικοὶ σχεδιασταὶ φροντίζουν γιὰ τὶς τουαλέττες μιᾶς ταινίας.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἰδίως δὲν ξεχνοῦν ποτὲ τὸ σῶμα τῆς γυναίκας ποὺ θὰ φορέσῃ μιὰ τουαλέττα. Κυττάξτε τὴν Τζόαν Κράουφορντ. Φορεῖ πάντοτε στὶς ταινίες της φορέματα ἐμβριθῶς μελετημένα, γιὰ νὰ δείχνουν ἀπολύτως τὴν εὐγραμμία της καὶ τὸ «σὲξ-ἀπῆλ» της. Στὸ Χόλλυγουντ ὑπάρχουν ἐπίσης ἄνθρωποι ποὺ πληρώνονται πανάκριβα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐπινοοῦν μέσα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ γίνωνται πιὸ ἑλκυστικὲς καὶ πιὸ ὤμορφες ἡ βεντέττες. Στὴν Εὐρώπη ἀντιθέτως, ἡ καλλιτέχνιδες τῆς ὀθόνης πρέπει νὰ τὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ τὰ φροντίσουν ὅλ' αὐτὰ μόνες τους, πρᾶγμα ποὺ κάνει πιὸ πολύπλοκη τὴ ζωή τους... Μολαταῦτα κατορθώνουμε νὰ τὰ βγάζουμε πέρα, κατορθώνουμε νὰ θαυματουργοῦμε στὸ ζήτημα αὐτό. Ἡ ἐμφανίσεις μας στὴν ὀθόνη εἶνε τέλειες, ἀριστουργηματικές».

* * *

Ἡ ΚΙΣΣΑ ΚΟΥΠΡΙΝ ἔδωσε τὴν παρακάτω ἀπάντησι:

«Γιὰ νὰ εἶνε ἐπιτυχῆ τὰ φορέματα τοῦ στούντιο, ἡ καλλιτέχνις πρέπει νὰ μελετήσῃ καλὰ τὸ ὕφασμα καὶ τὴ γραμμή. Πρέπει ἐπίσης νὰ διαλέξῃ ὑφάσματα ποὺ νὰ εἶνε πιὸ φωτεινὰ καὶ νάχουν μεγάλες ἁπλὲς γραμμές. Χρειάζεται προπάντων ὁ προσωπικὸς τόνος. Γι' αὐτὸ πάντα ἐγὼ ἡ ἴδια σχεδιάζω τὰ φορεμάτά μου. Εἶνε ὁ καλύτερος τρόπος αὐτὸς γιὰ νὰ ντυθῆ ὅπως πρέπει μιὰ γυναῖκα.

Τὸ ζήτημα τοῦ καπέλλου εἶνε ἐπίσης ἀπὸ τὰ πιὸ λεπτά. Πρέπει τόσο τὸ καπέλλο, ὅσο καὶ τὸ χτένισμα, νὰ ταιριάζουν ἀπόλυτα μὲ τὸ πρόσωπο. Τὰ καπέλλα μὲ τὰ μεγάλα μπὸρ πηγαίνουν συνήθως σ' ὅλα τὰ πρόσωπα».

* * *

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς ΜΠΛΑΝΣ ΜΟΝΤΕΛ:

«Ἀγαπῶ τὰ σπὸρ καὶ ἐπιδίδομαι πολὺ σ' αὐτά. Δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ ἡδονικὸ ἀπ' τὰ σπόρ. Νὰ ἐκθέτῃς τὸ σῶμα σου ἐλεύθερο στὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸν ἡλιόλουστο ἢ τὸν παγωμένο... Μολαταῦτα, ὁ θαυμασμός μου δὲν προχωρεῖ ὡς τὸν γυμνισμό... Γιατὶ ἀγαπῶ τὴ μόδα. Τὴ μόδα ὅμως — γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα — τῆς κοντῆς φούστας, τῆς ἴσιας γραμμῆς, τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἂν ἐξεδίδετο ἔξωφνα ἕνα οὐκάζιο, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς ἀπαγόρευε νὰ φοροῦμε κοντὰ φουστάνια, νάχουμε κομμένα μαλλιὰ καὶ ἀθληπκὴ καὶ μοντέρνα ἐμφάνισι, σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ μὲ ἀνάγκαζε νὰ πάω νὰ ζήσω σὲ μιὰν ἄλλη ἤπειρο».

* * *

Τέλος ἡ ΤΖΑΚΙ ΜΟΝΝΙΕ ἀπάντησε:

«Πολλὲς γυναῖκες ντύνονται καλά, ἀλλὰ λίγες ξέρουν νὰ φοροῦν τὶς τουαλέττες τους.

Μιὰ γυναῖκα λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ ἱκανοποιεῖται γιατί, κυττάζοντας στὸν καθρέφτη, διαπιστώνει ὅτι τὸ φόρεμά της τῆς πηγαίνει ἔξοχα. Πρέπει νὰ τῆς τὸ ποῦν αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντως ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ποτὲ ἕνα φόρεμα ποὺ ἀρέσει στὴν ὀθόνη, δὲν μπορεῖ νὰ σταθῆ καὶ σ' ἕνα σαλόνι. Ἄλλο κινηματογράφος κ' ἄλλο ζωή. Ἂς τὸ καταλάβουν αὐτὸ ἡ γυναῖκες κ' ἂς μὴν ἀντιγράφουν τυφλὰ τὰ φορέματα ποὺ φοροῦν στὶς ταινίες ἡ διάφορες βεντέττες».

Τουαλέττα γιὰ τὴν ὀθόνη. Ὄχι ὅμως καὶ γιὰ κοσμικὴ ἑσπερίδα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ὅποιος χάνει μιὰ μέρα, χάνει ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωή του.

Ἡσίοδος.

Ὁ χρόνος εἶνε ἕνας ἰσοβίμος στενὸς καὶ σκοτεινὸς μεταξὺ δύο αἰωνιοτήτων.

Οὔγκώ.

Ὁ πόνος μετράει καὶ τὰ δευτερόλεπτα, ἡ χαρὰ ξεχνάει καὶ τὶς ὧρες.

Βολταῖρος.